

[Finansministeren.]

andre Lande, jeg i min Forelæggelsestale kom med, har man ikke søgt at imødegaa.

Jeg finder i denne Forbindelse Anledning til at gøre et Par Bemærkninger om et Blad, som jeg ellers aldrig omtaler herfra, nemlig „Skatteborgeren“, Organ for den største Sandhed, Retlinethed, Redelighed o. s. v. o. s. v. Jeg vil bede den højtærede Formand om Tilladelse til nu og senere at oplæse nogle ganske korte Citater. — Se, dette ophøjede Organ „Skatteborgeren“, dette gode *konservative* Organ, skriver i sit sidst udkomne Nummer — dateret 15. Oktober — efter at have omtalt Statsbudgettet for 1935—36:

„Indtrykket af Finansministerens Regnskab og Budgetforslag er saaledes mere end sørgeligt“
— dette vil uden Tvivl tilfredsstille alle Konservativer og gode Venstremænd —, og saa følger Bladet til:

„Saa kan det engelske konservative Ministerium bedre faa Statens Penge til at slaa til; i det første Halvaar i Aar (indtil 30. September) var den engelske Stats Indtægter saaledes: 328,5 Mill. £ mod Udgifter paa 273,8 Mill. £, det vil sige, at der var et Overskud i Halvaaret paa 54,7 Mill. £. Men vi er langt fra noget saadant under vort nuværende socialdemokratiske Ministerium. Var det ikke snart paa Tide at sætte Tæring efter Næring og holde op med Solderiet med Skatteborgernes Penge?“

Se, hvis jeg nu vilde sige, at det var urigtigt, hvad „Skatteborgeren“ her har fremsat, vilde man maaske ikke tage saa meget Hensyn dertil, og jeg vil derfor henvise til, hvad der den 18. Oktober, altsaa et Par Dage efter, stod i Bladet „Børsen“, et Blad, som ikke kan siges at være særlig venlig stemt mod denne Regering, men som alligevel — det skylder jeg Sandheden at sige — er det Blad inden for Oppositionen, der efter min Mening har taget mest sagligt paa saavel Statsregnskabet som Finanslovforslaget. Dette Blad optrykker under Overskriften — stor Overskrift — „Finansiel Vildledning“, altsaa ikke Vejledning, det, jeg her har citeret fra „Skatteborgeren“, og derefter skriver Bladet:

„Det engelske Finansstyre fortjener den største Beundring; men de faktiske Tal for Finansaarets første Halvdel er — uheldigvis for „Skatteborgeren“ — *de omvendte* af dem, Bladet anvender. Der har nemlig i Tiden fra 1. April til 30. September 1934 været et *Underskud* paa 54,6 Mill. £ mod et Underskud for den

tilsvarende Periode i Fjor paa 48,6 Mill. £. Der har altsaa været en Forskydning i ugunstig Retning paa 6 Mill. £.“

Der vilde maaske af andre Grunde være Anledning til samtidig at pege paa en anden lille Notits i dette udmærkede Organ „Skatteborgeren“. Notitsen har Overskriften: „I Frankrig svigter Tilliden“, og Bladet skriver derefter bl. a.:

„En stor Del af den Opsparing, man i England sætter i Sparekasserne, den lægger de franske Sparere paa Kistebunden, da de ikke har Tillid hverken til Banker og Sparekasser, til Regeringen eller til Valutaen. Altsaa ganske samme manglende Tillid som i Danmark.“

Jeg tror, man kan betegne dette som en meget skadelig Fremstilling af vore Forhold herhjemme, thi den er ganske urigtig. Hvis man ser paa de sidste Opgørelser, viser det sig, at i Danmark er der ikke Spor af Hamstringstilbøjeligheder. Det fremgaar bl. a. af, at Nationalbankens Seddelomløb er mindre nu, end det var i Juli Maaned, og ikke stort større, end det var i Fjor. De danske Bankers Indlaan var ved Udgangen af August 1934 1 992 Mill. Kr. mod 1 892 Mill. Kr. Aaret før, altsaa en Forøgelse paa 100 Mill. Kr. For Sparekassernes Vedkommende var de tilsvarende Tal 2 185 Mill. Kr. og 2 162 Mill. Kr., det vil altsaa sige, at der herhjemme er Tillid baade til Banker og Sparekasser, der er ingen, der gemmer Pengene hen, det er i hvert Fald meget faa. Den Mistillid til Banker og Sparekasser og til Valutaen, som „Skatteborgeren“ her søger at iværksætte eller at fremme, betegner jeg som letsindig og skadelig.

Men jeg vender saa tilbage til det ærede Medlem Hr. Pinholts Udtalelser. Der tales her, i hvert Fald i Venstres Presse, om 300 Mill. Kr. ekstra Skatter i de 5 forløbne Aar, og det ærede Medlem Hr. Pinholt talte om en Stigning fra 391 Mill. Kr. i 1928—29 til 465 Mill. Kr. i 1933—34. Det ærede Medlem burde jo oplyse, at af dette Beløb gaar de ca. 40 Mill. Kr. til Kommunerne: Motorafgift, Benzinafgifter o. s. v. o. s. v.; det kan ikke lægges Staten til Last, at Staten opkræver disse Penge til Kommunerne. I min Forelæggelsestale paaviste jeg, at i de 4 forløbne Aar udgjorde Statens øgede Skatteindtægter i alt ca. 96 Mill. Kr., altsaa godt 20 Mill. Kr. om Aaret. Disse Tal kommer de Herrer til at lade staa. Man kan sige, at der er gennemført ekstraordinære Skattelove, som medførte større Indtægter; til Gengæld er andre Indtægter gaaet ned, og man bør saa erindre, at der i de sidste